POHJOIS-KARJALAN MAATALOUSKERHOTYÖN 25-VUOTIS-JUHLA JA NÄYTTELY RASIVAARASSA ELOKUUSSA 1955

Pohjois-Karjalan maatalouskerhotyön 25-vuotisen taipaleen johdosta järjestetty kaksipäiväinen juhla erilaisine tilaisuuksineen, kilpailuineen ja maatalousaiheinen näyttely oli todella suuri tapahtuma. Se oli suurempiin maakunnallisiin tapahtumiin kuuluva juhla kesällä 1955. Juhlassa kävi noin 6000 henkilöä. Lehdistössäkin sitä verrattiin Rääkkylässä elokuussa 1936 järjestettyyn Pohjois-Karjalan maatalousnäyttelyyn, jossa maatalouskerholaisetkin olivat jo mukana. Maakunnan lehdistö ylisti nuorten näyttelyosastojen ja kilpailujen tasoa sekä maatalouskerhotyötä Rääkkylässä. Sanomalehti Karjalainen kirjoitti, että Rääkkylä on maatalouskerhotyössä maakunnan edistynein pitäjä. Maakunnallisen maatalouskerhotyön 25-vuotisjuhlan antaminen Rääkkylään oli kunnianosoitus ja tunnustus Rääkkylän laajasta ja tuloksia tuottaneesta maatalouskerhotyöstä.

Näyttelytoimikunnan puheenjohtaja Toimi Pakarinen (”Lapin Tommi”). Kuva Lapinmäen Pakaristen kotiarkisto.

Juhlatapahtuman järjestelyissä oli mukana koko Rääkkylän väki. Talkoolasina tapahtuman järjestelyihin sanotaan osallistuneen lähes 200 henkilöä. Tapahtuman pääorganisoijina olivat maatalouskerhoyhdistyksen puheenjohtaja Hanna Luukkonen, maatalousneuvoja Pertti Muurinen, metsänhoitoyhdistyksen neuvoja Aulis Räty ja maatalouskerhoyhdistyksen kerhoneuvoja Toivo Toropainen (”Porkkana-Topi”) sekä näyttelytoimikunnan puheenjohtaja Toimi Pakarinen (”Lapin Tommi”). Kerholaisia Rääkkylästä ja Pohjois-Karjalan kunnista oli yli 400.

Tapahtuman johdosta Rääkkylä sai laajasti julkisuutta maakunnan lehdistössä ja ilmeisesti laajemminkin. Juhlat saatiin viettää kauniin kesäsään vallitessa.

Kerholaisia yöpyi Rasivaaran kyläläisten tiloissa ja teltoissa. Kuva: Rääkkylän Maatalouskerhon kuva-arkisto.

Lauantaipäivän 13.8.1955 tapahtumat alkoivat jo klo 8.00 käsinlypsyn piirinmestaruuskilpailulla kirkonkylällä Kauppalan navetassa ja traktorikynnön piirinmestaruuskilpailulla Kylmäpohjassa. Näyttelyosastot avautuivat klo 9.00. Lypsykilpailun yli 18 v. sarjan voitti Aune Toivanen Liperistä ja alle 18 v. sarjan Marjatta Pitkänen samoin Liperistä. Traktorikyntökilpailun yli 18 v. sarjan voitti Paavo Kukkonen Kuusjärveltä (Ferguson) ja alle 18 v. sarjan Olavi Sohlberg Tohmajärveltä (David Braun.)

Näyttelyn pääportti Rasivaaran koululla. Kuva: Rääkkylän Maatalouskerhon kuva-arkisto.

Lypsykilpailuun osallistuneet, vasemmalta: Sylvi Toivanen, Aune Toivanen, Kaija Aspelund, Leena Toivanen, Marjatta Pitkänen sekä Terttu Kähkönen. Kuva: Rääkkylän Maatalouskerhon kuva-arkisto.

Juhlanäyttelyn avajaistilaisuus oli Rasivaaran kansakoulun kentällä lauantaina klo 12.00. Näyttelyvieraita avajaisissa oli yli 1000 henkilöä. Juhlaportti oli somistettu H-tunnuksin ja köynnöksin. Näyttelyalueen portilla liehui vienossa kesätuulessa Suomen, Englannin ja Yhdysvaltain liput. Vieraiden valtioiden liput olivat merkkinä siitä, että näiden maiden maatalouskerholaisia oli juhlassa mukana.

Maatalouskerholaisten kansainvälinen toiminta sai alkunsa Yhdysvaltain 4H-kerhojen keskuudessa jo toisen maailmansodan päättymisen jälkeen syntyneestä ajatuksesta edistää kansojen välistä yhteisymmärrystä maatalousnuorison vaihdon avulla. Ensimmäiset suomalaiset maatalouskerholaiset matkustivat Yhdysvaltoihin jo vuonna 1949, jolloin myös ensimmäiset yhdysvaltalaiset vaihtokerholaiset saapuivat Suomeen. Vuoden 1955 kesällä Pohjois-Karjalan maatalouskerholiiton vieraana oli kolme englantilaista ja viisi Yhdysvaltojen 4H-nuorta. Vieraille oli järjestetty tutustumisohjelmaa maakunnassamme, joka käsitti mm. käyntejä kerholaisten luona Pyhäselässä, Rääkkylässä ja Liperissä. Ilmeisesti piirin 25-vuotisjuhlan ja näyttelyn sekä ulkomaalaisten 4H-nuorten vierailun johdosta vaihto-ohjelmaan pääsi mukaan rääkkyläläinen maatalouskerholainen opiskelija Jorma Rouvinen. Matka Englantiin toteutui seuraavana kesänä elokuussa 1956 kahdeksan muun suomalaisen maatalouskerholaisen kanssa.

Kutsuvieraiden joukossa oli Maatalouskerholiiton toiminnanjohtaja maanviljelysneuvos Aatos Taivaila ja maatalouskerholiiton hallituksen puheenjohtaja kunnallisneuvos Eino Pusa.

Juhla alkoi Kontiolahden varuskunnan sotilassoittokunnan soitettua aluksi kappaleen ”Leiritulilla”, jonka jälkeen näyttelyn päätoimikunnan puheenjohtaja Toimi Pakarinen lausui juhlavieraat tervetulleeksi Rääkkylän Rasivaarassa järjestettävään maatalouskerhotyön suureen juhlaan. Toimi kiitti Pohjois-Karjalan maatalouskerhopiiriä siitä, että piiri on uskonut tämän suurjuhlan

järjestämisen Rääkkylän maatalouskerhoyhdistykselle. Puheessaan hän lausui mm.:

”Osoittakoon tämä juhla ja näyttely meille maatalouskerhotyön arvon ja oikean kuvan siitä, miten kerhotyötä täällä tehdään, ja kuinka maatalouskerhoista on muodostunut 25 vuoden aikana maakuntaamme elinvoimainen ja voimakas nuorisojärjestö, joka Pohjois-Karjalan pienviljelyvoittoisessa maakunnassa on osoittautunut erittäin tarpeelliseksi. Kerholaiselle on tästä työstä hyötyä tulevaisuuden ammattiinsa valmistautuessa. Maatalouskerhotyössä on kysymys paikkakuntien nuorten tulevaisuudesta. Maatalouskerhossa toimiminen kiinnittää yhä enenemässä määrin nuorisomme isiensä ja äitiensä ammattiin ja maahan. Vaikka kaikki kerholaiset eivät ole maatalon lapsia, niin on maatalouskerhotoiminta heillekin hyvä harrastus. Jokaisen maaseudulta lähteneen on hyvä säilyttää kiintymyksensä lapsuusoloihinsa ja näin heitä myös kerhoissa siihen kasvatetaan. Nuori ihminen oppii myös työnteon ja löytää työstään tyydytyksen. Todettuaan maatalouskerhotyön laajentumisen maakunnassa hän lausui uskovansa, että maaseudulla on tulevaisuus, kun vain sen nuoriso uskoo mahdollisuuksiinsa. Tämän uskon juurruttajana maatalouskerhotyö on tehnyt ja voi tehdä edelleen paljon. Tämä juhla ja näyttely on järjestetty kiitollisuuden osoituksena aikaisemmille sukupolville ja kannustimena tuleville maatalouskerholaisten sukupolville. Kuntien edun mukaista olisi tukea maatalouskerhoyhdistyksiä. Tällainen näyttely hyvin kuvaa nuorten saavutukset ja kerhotyön elinvoimaisuuden ja tarpeellisuuden.”

Juhlanäyttelyn avajaisyleisöä. Kuva: Rääkkylän Maatalouskerhon kuva-arkisto.

Kuusjärven maatalouskerholaisten kuoro lauloi neuvoja Teuvo Nummisen johdolla ”Kerholaisten tunnuslaulun/marssin” ja ”Kesäillan valssin”, jonka jälkeen Pohjois-Karjalan Maatalouskerhopiiriliiton toiminnanjohtaja agronomi Risto Pukkala esitti piirin toiminnan 25-

vuotishistoriikin. Sen jälkeen luettiin maaherra Lauri Riikosen sekä Thea ja Akseli Branderin ym. muiden juhlaan lähettämät onnittelusähkeet.

Kun kerhoneuvoja Katri Tyynelä oli esittänyt Lauri Pohjanpään runon ”Nykypäivän virsi”, maatalouskerholiiton hallituksen puheenjohtaja kunnallisneuvos Eino Pusa suoritti juhlanäyttelyn avauksen. Puheensa aluksi Pusa loi katsauksen maatalouskerhotoiminnan perustamiseen ja alkuvaiheisiin ja totesi mm.:

”Vaikka kerhotyö onkin monipuolistunut toiveita vastaavaksi, ei se sittenkään ole tavoittanut sitä laajuutta, joka sille on tavoitteeksi asetettu. Työ on ollut hedelmällistä, mutta se ei ole tavoittanut kaikkia niitä nuoria, jotka sitä olisivat tarvinneet. Syy siihen ei ole valtiovallan, jota niin herkästi tällaisissakin tapauksissa osoitetaan sormella, sillä valtiolla on jo riittävästi yleishyödyllisiin tarkoituksiin meneviä taloudellisia rasituksia kannettavanaan. Kun maatalouskerhotyössä on kysymys oman paikkakunnan väestön hyvinvoinnista ja kehityksestä on syy maatalouskerhotyön hitaaseen kehitykseen lähinnä löydettävissä siitä, etteivät kunnat ole riittävästi tukeneet maatalouskerhotoimintaa. Myös metsänhoitoyhdistysten kautta olisi mahdollista rahoittaa tätä työtä, joka metsäkerhojen välityksellä koituisi juuri yksityisen metsätalouden edistämiseksi. Kysymys on vain siitä, että yleisesti ymmärretään varojen käytön tuotto tässäkin tarkoituksessa. Rääkkylässä on tehty hyvää kerhotyötä ja täällä on saatu osoituksia siitä hedelmällisyydestä, joka yhteistoimin saavutetaan. Tällainen valtava näyttely on osoitus maatalouskerhotyön hyödyllisyydestä ja elinvoimaisuudesta. Se on osoitus siitä, miten voidaan tehdä työtä tulevan nuorison hyväksi, että se voisi entistä onnellisimmissa olosuhteissa täyttää velvollisuutensa tätä maata kohtaan”.

Lauantaipäivän ohjelmaan kuuluivat näyttelyosastojen esittelyt, metsänleimauskilpailut ja maanmuokkauskoneiden työnäytös sekä kivenraivausnäytös.

Metsänleimauskilpailu alkoi lauantaina klo 14.00. Se suoritettiin Rasivaaran keskuksesta noin 2 km:n päässä Aaro Päivisen metsässä. Osanottajia oli runsaasti. Myöskin näyttelyssä vierailleet englantilaiset ja amerikkalaiset kerholaiset ottivat osaa kilpailuun ja heistä amerikkalainen Henry Grabber saavutti kilpailun ulkopuolella erinomaisen tuloksen päästen alkupäähän. Tiukan kilpailun voitti Jouko Heikura Enosta. Kilpailun järjestäjänä oli Rääkkylän Metsänhoitoyhdistys.

Lauantai-iltana klo 20.00 alkoivat iltatapahtumat. Kerosen kalliolla oli iltanuotiojuhla, joka muodostui yleisömäärältään suurimmaksi ja onnistuneimmaksi. Aluksi pyörittiin tunti piirileikkiä ja sen jälkeen saatiin nähdä Rasivaaran nuorisoseuran esittämä” Hiidenkivikohtaus” Aleksis Kiven Seitsemästä veljeksestä. Kiteen kerholainen Anja Laukkanen esitti laulua kitaran säestyksellä. Pyhäselän kerholainen Pirkko Lampisen esitettyä lausuntoa pidettiin yhteislauluhetki. Iltanuotiojuhla päättyi kirkkoherra Ville Muilun pitämään hartauspuheeseen.

Ohjelmalliset juhlailtamat pidettiin Pirttikalliossa kirkolla ja Rasivaaran vuonna 1913 valmistuneessa nuorisoseurantalossa sekä tanssiaiset Sangenlahden lavalla. Nykyinen nuorisoseurantalo, Rasihovi, oli tuolloin vasta rakenteilla. Kun maakunnan lehdissä kerrottiin maatalouskerhotyön juhlan johdosta paljon muutakin Rääkkylästä, kerrottiin myös Rasihovin rakennustyöstä. Olihan ison tiilisen nuorisotalon rakentaminen tuolloin varsin suuri haaste Rasivaaran kylälle.

Sunnuntain ohjelma alkoi juhlajumalanpalveluksella Rääkkylän kirkossa klo.10.00. Juhlasaarnan piti kirkkoherra Ville Muilu. Näyttelyportit avautuivat klo 11.00. Tuolloin yleiset juhlatilaisuudet saivat alkaa vasta kirkonmenojen jälkeen.

Pääjuhla alkoi klo 12.00. Kontiolahden varuskunnan soittokunta esitti vääpeli Järvisen johdolla C.

Taigen ”Aina uskollinen” ja sikermän ”Suomalaisia kansanlauluja”. Tämän jälkeen kerholainen Esa Halonen Rääkkylästä lausui juhlavieraat tervetulleeksi. Puheessaan Esa toi julki kerholaisten kiitollisuuden piiriliiton johdolle siitä, että nuorille on järjestetty tällaista kerhotoimintaa, joka opettaa meitä työhön. Vaikka kerhonäyttelyn pystyttäminen ja juhlatapatumien järjestelyt ovat vaatineet paljon vaivaa ja työtä, on se kuitenkin ollut mieluisaa, koska tapahtuman kautta voimme esitellä työtämme.

Rääkkylän kirkkokuoro kanttori Ilmari Herojan johdolla esitti Herojan ”Kotikarjalan marssin”, Maasalon sovituksen ”Läksin minä kesäyönä” ja Pettersson-Bergerin ”Kilipukin”. Kiteeläisen kerholaisen Sirkka Erosen esitettyä lausuntaa, piti Maatalouskerholiiton toiminnanjohtaja maanviljelysneuvos Aatos Tavaila juhlapuheen. Siinä hän mm. käsitteli näinä vuosina aina ajankohtaista ammattikoulutuskysymystä, joka varsinkin maatalouskerhotyössä on lähellä kaikkien sydäntä. Ihmisen kehittyminen ja hyvinvointi kytkeytyy maatalouteen, hän lausui:

”Entistä korkeampi elintaso on kaikkien kansakuntien tavoitteena, ja sen edellytyksenä on tehostuvan elintarviketuotannon turvaaminen. Tämän kaltaisen kehityksen turvaamiseksi on meidän kiinnitettävä vakavaa huomiota maaseudun nuorison ammatillisen tason kehittämiseen. Siinä työssä maatalouskerhotoiminnalla on ratkaiseva merkitys. Maassamme on toiminnassa 355 oppikoulua ja 10 uutta liittyy tänä syksynä niiden joukkoon, viime lukuvuonna oppikouluissa oli 124.000 oppilasta. Ammattikouluissa oli vain 31.000 oppilasta. Oppikouluihin tulee lisää 24.000 uutta oppilasta, ammattikouluihin 15.000. Meillä annetaan nuorisolle kouluissa pätevää pohjakoulutusta, mutta nuo luvut ovat omiaan todistamaan jo sellaisenaan, että maassamme on ammattikoulutus saanut osakseen kohtuuttoman niukan mahdollisuuden koulutta nuorisoamme elämänsä ammattiin. Mainittakoon vielä, että 1/3-1/4 osa pyrkijöistä voidaan ottaa maataloudellisiin ammattioppilaitoksiin. Kehitys on mennyt meillä olosuhteitten edelle maatalouden alalla. Meille hankitaan tuhansia uusia koneita ja laitteita, mutta vain muutama sata saa ammattikoulutusta niiden hoidossa ja huollossa. Kuka vastaa siitä, että ammattitaidon puutteen vuoksi nuo kalliit hankinnat jäävät rappeutumaan?”

Rääkkylän maatalouskerholaiset esittivät kansantanhuja, jolloin nähtiin ”Fyrkantik”ja ”Viron polkka”. Oravisalolainen mv. Toivo Kinnunen lausui kirjoittamansa juhlarunon ”25-vuotiaalle”. Sen jälkeen torvisoittokunta soitti ensin ”Maamme laulun” ja ”Amerikan kansallishymnin”, jonka jälkeen amerikkalaiset (ilmeisesti englantilaiset vieraat eivät olleet pääjuhlassa mukana) vieraat esitteli yleisölle agronomi P. Lindsbeg. Amerikan 4H-kerholaisten tervehdyksen esitti Arthur Grabbel. Hän kiitti suomalaisia perheitä ja maatalouskerhoja, jotta ovat saaneet vierailla maassamme ja tutustua maatalouskerhotyöhön sekä toivotti parhaita menestystä suomalaiselle maatalouskerhotyölle. Arvokas juhlatilaisuus päättyi soittokunnan säestäessä yleisön voimakkaasti laulamaan Karjalaisten lauluun.

Sunnuntaina järjestettiin kirkonkylän uudella urheilukentällä, joka oli vielä osittain keskeneräinen, piirikunnalliset maatalouskerholaisten urheilukilpailut. Kilpailijoita oli ympäri maakuntaa, aina Pielisjärveltä saakka.

NÄYTTELYOSASTOT

Näyttely oli monipuolinen, edustettuina olivat kotieläimet, käsityöt, kotitalous, metsätalous, kasvinviljely ja koneet ja laitteet. Monet erilaiset työmestaruuskilpailut ja havaintoesitykset kertoivat maatalouskerhotyön päämääristä.

Kotieläinosastot

”Ruoki lehmät leyhkeästi, lammaskarja lauhkeasti, kanna kaukalot sioille, purtilonsa porsahille” oli ohjeena kotieläinosastolle. Osasto oli erittäin laaja. Kohteita oli yhteensä 25, joilla oli 14 sikaa, 15 lammasta, osa karitsoineen. Siipikarjasta oli näytteillä useita kanarotuja, hanhia, kalkkunoita ja ankkoja. Tämän osaston korkeatasoisuutta osoittaa se, että sille annettiin 19 I-palkintoa. Maakunnan sanomalehdet kilvan julistivat, että kotieläinosasto oli edustava, kuin varsinaisessa maatalousnäyttelyssä. Ero oli vain siinä, että vanhoja lehmiä ja hevosia ei ollut, ei liioin suuria mahtavia sonneja, vaan kaikki oli hoitajia myöten nuorta karjaa, vasikoita ja varsoja. Teurasvasikoita esiteltiin, koska kerholaiset kasvattavat niitä runsaasti rahatuloja saadakseen. Sikaosastolla olivat edustettuina etupäässä taloussijat, mutta olipa siellä Sirkka Hirvosen omistama emakkokin 15 porsaineen. Lammasosasto oli yllättävän hyvä. Esimerkkinä mainitaan Tohmajärveltä Irja Mölsän pässi ”Pekka”, joka painoi 75 kg. Mieltä liikutti katsella, kun nuoret hoitajat sinisissä puvuissaan taluttivat kehään nuoren hoidokkinsa ja saivat sen hyvin hallituksi ja esitellyksi.

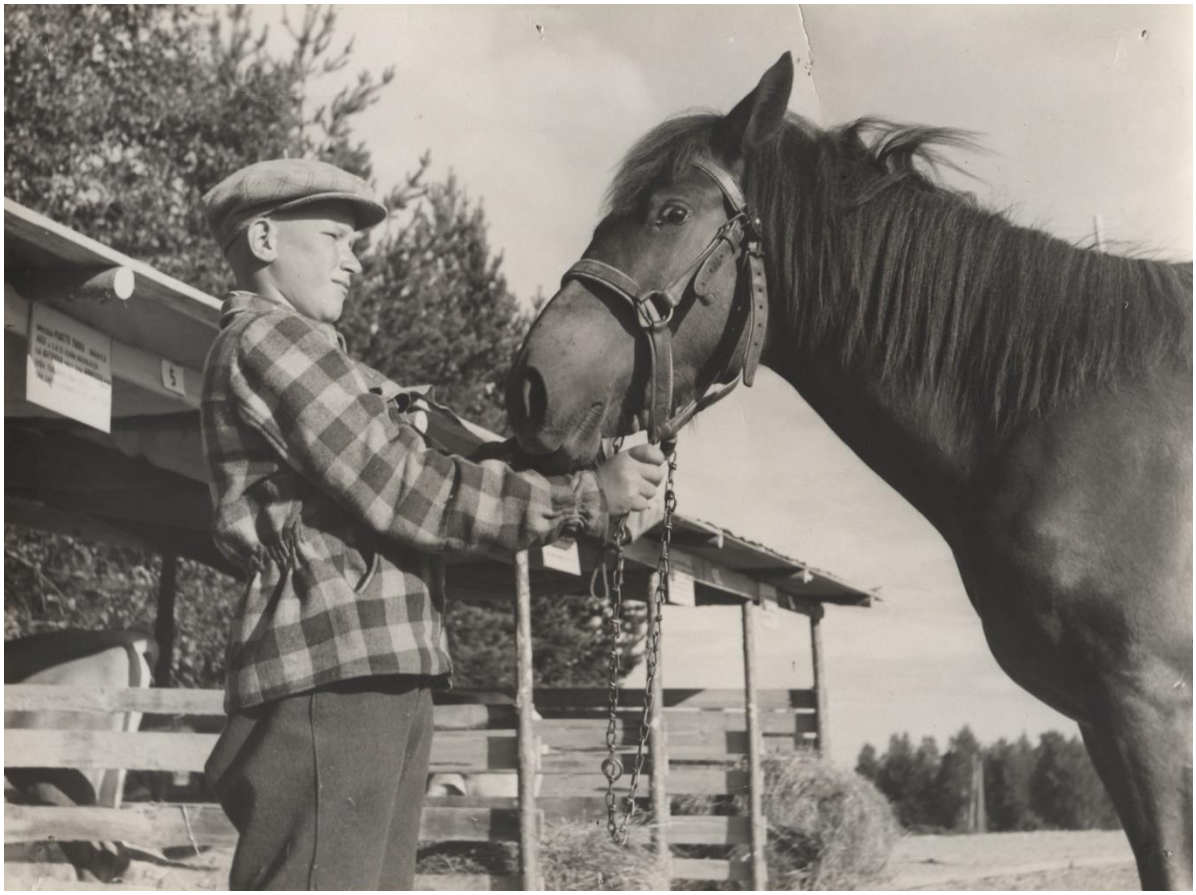

Oravisalon Osmo Rautiainen Sanna-varsansa kanssa. Kuva: Rääkkylän Maatalouskerhon kuva-arkisto.

Käsityöosastot

Kerhotyttöjen ja -poikien käsityöt muodostivat omat osastonsa, jossa oli töitä lähes 600. Osastot olivat Rasivaaran koululla. Kaikkien halukkaitten töitä ei voitu ottaa näyttelyyn, koska näyttelytiloja oli rajoitetusti. Näin ollen jokainen näyttelyyn hyväksytty käsityö jo sinänsä on tunnustus hyvästä suorituksesta.

”Liiku työssä tyylikkäänä, arvokkaana askareissa” luki kerhotyttöjen eräässä osaston julisteessa. Tällä osastolla olikin erikoista se, että siellä kiinnitettiin huomiota tyylikkäisiin ja asiallisiin arkiasuihin ja työpukuihin. Niinpä siellä saatiin nähdä esim. oikea navetta-asu lypsypukuineen ja työtakkeineen, samoin kuin lypsyliinat ja jakkarat.

Lukumäärältään valtaosan, yhteensä noin 400 erilaista työtä, muodostivat kerhotyttöjen käsityöt. Työt ovat monipuolisia, sillä olihan niitä valmistettu kehräten, ommelten, virkaten, punoen ja neuloen. Tällöin töihin käytettyjen raaka-aineiden valikoimakin on ollut laaja. Raaka-aineiden valtaosan muodostavat luonnollisesti kotoiset villa ja pellava, näiden ohella esiintyi puuvillaa, olkia ja punontatöissä rottinkia. Kuka olisikaan uskaltanut arvioida sen työtuntien määrän, joka oli kaikkiin esillä oleviin esineisiin uhrattu, sillä joukossa oli esimerkiksi revinnäisliinoja, joiden valmistusaika on 100 tunnin tienoilla. Mutta työn tulos olikin ihastuttava ja varmaan tuotti tekijälleen tyydytyksen ja tunteen, että tuo aika ei ollut hukkaan kulutettu. Näytteilleasettajien kuopus oli vasta 12-vuotias, siis taipaleensa alussa, sillä käsityö alkaa luistaa täydellä teholla vasta joitakin vuosia myöhemmin.

”Käsi kaunihin tekevi” myös poikien käsityöt tässä osastossa olivat monipuolisesti edustettuna. Varsinkin Rääkkylässä oli innolla nikkaroitu sekä kotona että koulussa. Pojat ovat ahkeroineet salasinkkauksen kanssa, maalanneet ja kiillottaneet ja niinpä oli saatu paljon valmista, kaunista ja käytännöllistä. Raaka-ainevalikoima tälläkin puolella on melkoinen, olihan käytetty mäntyä, koivua ja jalavaa sekä askartelutöissä tuohta, rautaa ja katajaa. Erilaisia töitä oli saapunut 15 Pohjois-Karjalan pitäjästä, siis oikea suurkatselmus siitä, mitä *”käsi kaunihin tekevi”.*

Liikelaitosten ja järjestöjen osastot

Isäntä- ja yleensä miesväen huomio kiintyy hyvin suurelta osalta koneosastoon, jossa paikkakunnan kauppaliikkeet yhdessä keskusliikkeiden kanssa esittelivät alan uutuuksia.

Rääkkylän Osuuskaupan ja Hankkijan yhteisellä osastolla oli mm. viljankuivaaja, lypsykoneita ja maidonjäähdyttämiä. Osuuskaupan osastolla esillä olleet kasvinsuojelumyrkkyjen ja myrkkyruiskujen sanottiin olleen ensimmäistä kertaa esillä Pohjois-Karjalassa. Myös muovinen kasvihuone oli yksi Rasivaaran näyttelyn erikoisuutuus. Rääkkylässä Erkki Tyynelällä Oravilahdella oli jo muovihuone, jossa kasvoi kurkkua. Pertin kasvihuone oli näyttelyn käyntikohteena. Rääkkylän kerholaisilla kasvihuone on ollut Pohjois-Karjalassa ensimmäisinä.

Rääkkylän Kauppa Oy:n ja Keskon koneosastolla oli mm. traktoreita, työkoneita ja sadonkorjuukoneita.

Valiolla ja Rääkkylän Meijerillä oli yhteinen osasto, jossa tarjottiin runsaasti maistiaisia. Puhuva lehmä nauratti yleisöä. Savo-Karjalan Osuusteurastamolla oli myös oma osastonsa, jossa siinäkin oli runsaasti maistiaistarjouksia. Rääkkylän Metsänhoitoyhdistyksellä oli metsänhoidollinen osastonsa.

Kerholaisilla oli oma laaja ulkoilmaosasto, jossa oli esillä runsaasti reheviä, hyvin hoidettuja kasvitarhatuotteita.

Päättäjäisjuhla alkoi klo 17.00. Torvisoittokunnan esitysten jälkeen seurasi kaikkien kilpailujen ja näyttelyn palkintojen jako.

Sanomalehti Karjalainen oli asettanut kilpailtavaksi kunniapalkinnon. Osastojen tuomariston päätöksellä kunniapalkinto annettiin käsityöosastolla erittäin huolellista ja vaativaa työtä

esittäneelle Leena Tolvaselle Rääkkylän Sintsistä. Leenan näyttelytöistä käsityöosastolla oli paras vaalea villapuku, jonka hän itse oli valmistanut alusta alkaen. Edelleen hänellä oli tällä osastolla hellepuku, joka myös oli korkealaatuinen ja työtavaltaan huoliteltu. Ompelutöiden ryhmässä hänen töinään esiteltiin kaksi revinnäispöytäliinaa. Leena Tolvasella oli kotieläinosastolla omia eläimiä. Leenan sanotaan olleen monipuolisin kerhotyttö Rasivaaran näyttelyssä.

Kerholainen Irma Tiilikainen lausui ja Rääkkylän maatalouskerhoyhdistyksen puheenjohtaja rouva Hanna Luukkonen piti lopettajaispuheen, jossa hän kiitti kaikkia näyttelyn onnistumiseen vaikuttaneita sekä juhlatilaisuuksissa ohjelmaa esittäneitä sekä lausui lisäksi:

”Meidän on ryhdyttävä kansamme juuria hoitamaan. Juurelle on annettava ravintoa ja kaikki muut hyvät edellytykset halutessamme kasviemme menestyvän. Samoin on varattava nuorille ihmisille mahdollisuus juurtua ja kehittyä yhteiskuntamme hyödylliseksi osaksi. Henkilö, joka ei jostakin syystä sopeudu oikeaan elämän järjestykseen on kuin syöpäkasvain, joka vahingoittaa ympäristöään.”

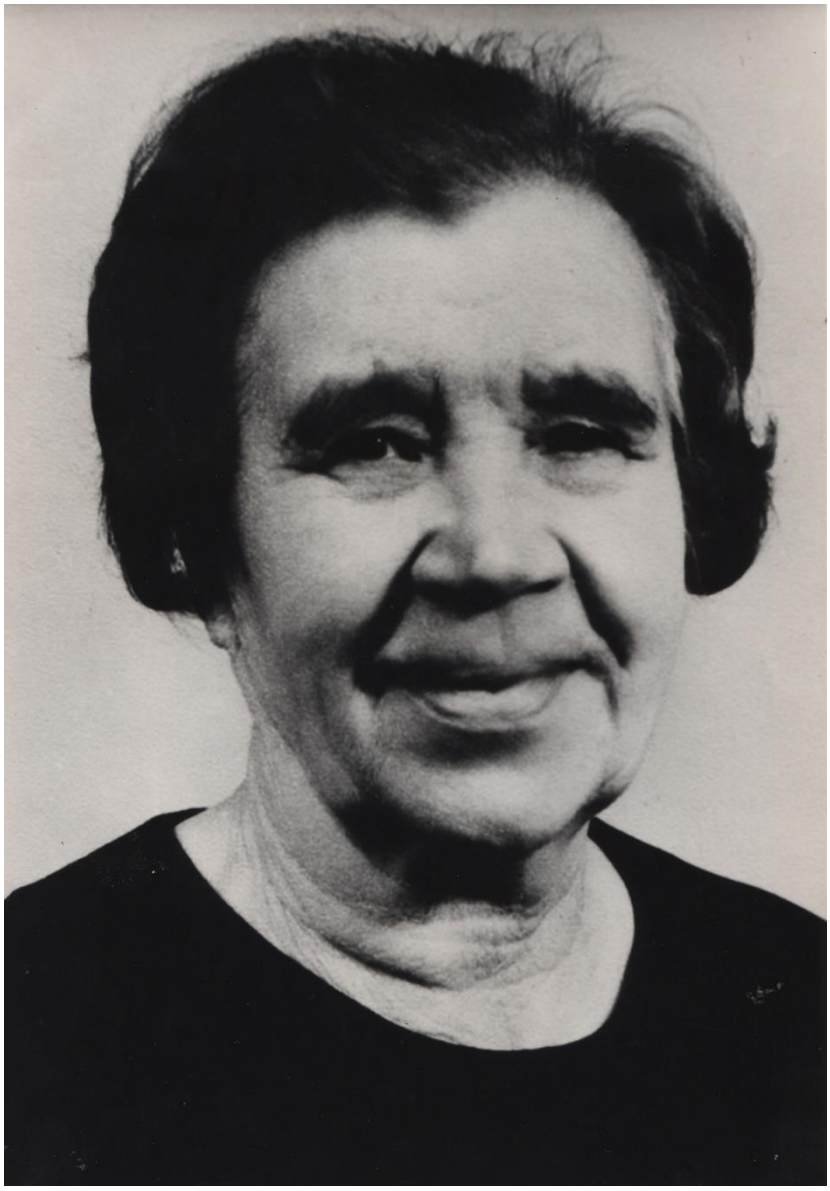

Hanna Luukkonen oli keskeinen henkilö jo jatkosodan aikana mm. Rättvik-Rääkkylä-kummikuntatoiminnassa. Kuva: Rääkkylän Maatalouskerhon kuva-arkisto.

Aloittaessamme nyt seuraavan 25-vuotistaipaleen on meillä nyt pohja, miltä lähteä. Maaseudun nuorisolle on maatalouskerhosta muodostunut koulu, joka antaa ohjausta tulevalle koulutukselle ja työuralle. Pohjois-Karjalan maatalouuskerhopiiriliiton kerhotyön 25-vuotisnäyttelystä on varmaan saatu kokonaiskuva maakuntamme kerhotyöstä, sen toiminnasta ja saavutuksista. Näyttelyosastoja oli runsaasti ja ne varmaan tarjosivat jokaiselle näyttelyvieraalle jotain mielenkiintoista nähtävää ja opittavaa sekä juhlan ohjelmasuoritukset toivat mielenvirkistystä".

Näyttelyportit suljettiin klo 18.00.

Ilkka Simanainen
tammikuussa 2015

Lähteet:
Sanomalehdet Karjalan Maa ja Karjalainen
Rääkkylän maatalouskerhoyhdistyksen pöytäkirjat ja muut arkistoasiakirjat
Rääkkylän kunnanvaltuuston ja -hallituksen pöytäkirjat

Ps.
Kun nyt tutkin Rasivaaran maatalouskerhotyön suurtapahtuman, en yhtään ihmettele, että Rääkkylästä tuli Pohjois-Karjalan suurin ammattikurssien järjestäjäpaikkakunta ja Suomen suurin erikoiskasvien viljelypitäjä. Ammattikurssien ideoijina ja alkuunpanijoina olivat samat henkilöt kuin Rasivaaran tapahtuman, Hanna Luukkonen ja Toivo Toropainen. "Porkkana-Topi" oli maatalouskerhoneuvojana jo 1950-luvun alusta lähtien luonut pohjaa Rääkkylän erikoiskasviviljelylle.

Eipä ihme, että rasivaaralaisten itsetunto oli korkealla 1950-luvun loppuvuosina, jolloin tavoiteltiin Rasivaaran kylän keskuksesta jopa uutta kuntakeskuksen paikkaa. Olihan Rasivaara pitäjän liikenteen ja kaupan keskus. Pitäjän järjestöjen ja nuorison kokoontumispaikka Rasihovi oli juuri pääosin kyläläisten talkootyönä valmistunut. Tämän kaiken päälle Rasivaara sai tämän maakunnallisen suurtapahtuman. Lukekaapa Rääkkylä-Seuran sivuilla julkaistut kirjoitukseni " Taistelu Kirkonkylän paikasta 1950-luvun lopulla", "Ammattikurssikeskus Rääkkylässä 1962-1971" ja "Rääkkylä oli edelläkävijä maatalouden ja sen liitännäiselinkeinojen kehittämistyössä".